

ger. Nu siger det ærede Medlem, der sidst talte (Peder Hedebol), at Brugsforeningerne ikke tilsigter nogen Fordel, men det gør derimod Aktieselskaber. Jeg kan nu ikke rigtig se, hvorfor man da opretter Brugsforeninger, naar det ikke er, fordi de, der bliver Medlemmer af dem, tilsigter en Fordel derved. Der er ingen Tvivl om, at mange synes, det er uretfærdigt, naar man i een Gade ser to Butikker, den ene indeholdende en Brugsforening, den anden en almindelig Købmandsforretning, og den ene af disse Forretninger skal betale Skat, den anden ikke. Saa længe der kun var ganske enkelte Brugsforeninger, betød det ikke saa overordentlig meget, men efterhaanden som Brugsforeningerne er taget til ikke alene i Antal, men ogsaa i Størrelse, synes jeg, Tiden er kommet til, at ogsaa Brugsforeningerne maa bære deres Del af Udgifterne. Brugsforeningerne er jo efterhaanden vokset op til meget store Forretninger, som naturligvis paafører de almindelige handlende en stor Konkurrence. Nu vil mange jo sige, at Konkurrence er en god Ting, og jeg vil ogsaa sige, at det er rigtigt; men saa skal denne Konkurrence føres under lige Vilkaar. Brugsforeningerne ligner meget de store Magasiner herinde, idet de er inddelt i forskellige Afdelinger. Man ser Brugsforeninger, der indeholder en Afdeling for Manufaktur, en anden for Herreekvipering, en tredje for Trikotage, en fjerde for Kolonialvarer, for Isenkram, Skotøj, Kød, kort sagt, Afdelinger for alt muligt. Det kan ikke være anderledes end, at dette efterhaanden maa føre til, at saadanne forholdsvis meget betydelige Forretninger maa gøres skattepligtige. Nu siger den ærede sidste Taler, hvilket ogsaa er fremført tidligere, at Brugsforeninger ikke kan sammenlignes med Aktieselskaber, og han søger at begrunde dette med, at Aktieselskaber startes for at opnaa Fordel. Men det er jo det samme, som jeg mener, at Brugsforeningerne gør. Der er ganske vist det at sige, at Aktieselskaber kan handle med alle og enhver, og det mener man ikke, at Brugsforeningerne kan. Men det er sagt mig, at f. Eks. her i København saavel som andre Steder er det meget hyppigt saaledes, at Brugsforeninger faktisk sælger til, om jeg saa maa sige, alle og enhver. Det er blevet sagt mig, at der f. Eks. skal være 9 Brugsforeninger her i København, der er dømt, fordi de har handlet med Ikke-Medlemmer, og man siger endog, at de samme 9 Brugsforeninger gentagne Gange er blevet dømt. Man kan saa

sige, at det raader Skatteansættelsen ikke Bod paa. Men paa den anden Side beviser det jo, at det er en Konkurrence, som her er opstaaet overfor den mindre handlende, en Konkurrence, som man ikke kan være tjent med at lade gaa, som den er gaaet i de senere Tider.

Naar denne Sag stadig er udskudt uden at finde sin Løsning, er der forskellige Grunde dertil, saaledes bl. a. den, at Tanken om en Beskatning af Brugsforeninger naturligvis hos mange har mødt stærk Modstand. Mange er som Forbrugere blevet knyttet til Brugsforeningerne, og det er til en vis Grad forstaaeligt, at de saa længe som muligt vil holde Brugsforeningerne skattefrie, idet de ellers skader dem selv; thi den Skat, de betaler, kan de i hvert Tilfælde ikke hæve som Overskud. Set fra Retfærdighedens Standpunkt maa den Tid imidlertid komme — og jeg haaber, at Tiden nu er inde —, da dette Spørgsmaal kan løses, saa meget mere som man jo altid ser, at Retten sejrer til sidst. Forholdet er ogsaa dette, at naar man taler Mand og Mand imellem, indrømmer de fleste, at det er et Retfærdighedskrav, som man ikke i det lange Løb kan sidde overhørig.

Nu ved jeg meget vel, at mange vil sige, at det er illusorisk, thi man kan uddele Overskuddet i Forvejen derved, at Varepriserne nedsættes saa betydeligt, at der slet ikke bliver noget Overskud. Men det er slet ikke saa let gjort som sagt, thi der er noget, der hedder Konjunkturer, og det er ikke saa sjældent — det har vi set i den senere Tid —, at Konjunkturerne i Løbet af kort Tid svinger stærkt, hvorved en saadan Brugsforening, der i Forvejen har udleveret Varer til Priser, som ikke levner nogen Advance, udsætter sig for i de sidste 2—3 Maanedes at faa et meget betydeligt Tab, hvorved man risikerer, at Regnskabet, naar det opgøres den 1. Januar, udviser et meget stort Underskud; og jeg er ikke sikker paa, at de forskellige Medlemmer af Brugsforeningerne da vilde være glade ved at dække et saadant Underskud. Jeg tror, at en fornuftig Brugsforeningsuddeler, som det vistnok hedder, vil sørge for at tage saadanne Priser for Varerne, at han kan imødegaa det eventuelle Underskud, der, som sagt, meget let kan opstaa paa Grund af Konjunkturforholdene. Derfor mener jeg, at Brugsforeningerne bør beskattes i Lighed med almindelige handlende. Og hvis saa Forholdet er dette, som mange hævder, at det skattemæssigt